

Księga Jeremiasza

Rozdział 52

Panowanie Sedekiasza

1. Sedekiasz miał dwadzieścia jeden lat, gdy wstąpił na tron, a panował jedenaście lat w Jeruzalemie; matka jego nazywała się Chamutal, a była córką Jeremiasza z Libny. 2. A czynił on to, co było złe w oczach Pana, we wszystkim tak, jak czynił Jehojakim. 3. Z powodu gniewu Pana bowiem działo się to w Jeruzalemie i w Judzie, aż odrzucił ich od swego oblicza. Sedekiasz zaś zbuntował się przeciwko królowi babilońskiemu.

Niewola Babilońska

4. W dziewiątym roku jego panowania w dziesiątym miesiącu, dziesiątego dnia tegoż miesiąca, przybył Nebukadnesar, król babiloński, wraz z całym swoim wojskiem pod Jeruzalem i obległ je, i usypali wokoło niego szańce. 5. I miasto było obleżone aż do jedenastego roku panowania króla Sedekiasza. 6. W czwartym miesiącu, dziewiątego dnia tego miesiąca, gdy głód się wzmógł w mieście i nie stało już chleba dla prostego ludu, 7. Zrobiono wyłom w murze i wszyscy wojownicy uciekli, i wyszli z miasta w nocy drogą przez bramę przy ogrodzie królewskim między dwoma murami, i szli drogą w stronę puszczy, podczas gdy Chaldejczycy jeszcze zewsząd otaczali miasto. 8. Lecz wojsko chaldejskie puściło się w pogoń za królem i dognali go na stepach Jerycha, całe zaś jego wojsko w rozsypce go opuściło. 9. Pojmali tedy króla i zaprowadzili go do króla babilońskiego, do Rybli w ziemi Chamat, a ten wydał nań wyrok: 10. Król babiloński kazał stracić synów Sedekiasza na jego oczach, tak samo kazał w Rybli stracić wszystkich książąt Judy. 11. Sedekiasza zaś kazał oślepić i zakuć w kajdany; potem król babiloński kazał go zaprowadzić do Babilonu i zamknąć w więzieniu aż do dnia jego śmierci. 12. A w piątym miesiącu siódmego dnia tego miesiąca, był to dziewiętnasty rok króla Nebukadnesara, króla babilońskiego, przybył do Jeruzalemu Nebuzaradan, dowódca straży przybocznej, który należał do bezpośredniego otoczenia króla babilońskiego, 13. I spalił przybytek Pana i pałac królewski, i wszystkie domy Jeruzalemu; wszystkie duże domy spalił ogniem. 14. I całe wojsko chaldejskie pod wodzą dowódcy straży przybocznej zburzyło wszystkie mury otaczające Jeruzalem. 15. A część ubogiej ludności wraz z resztą ludu, który pozostał w mieście, i zbiegów, którzy zbiegli do króla babilońskiego, i resztę rzemieślników uprowadził Nebuzaradan, dowódca straży przybocznej do niewoli. 16. Natomiast część ubogiej ludności kraju Nebuzaradan, dowódca straży przybocznej, pozostawił jako winogrodników i oraczy. 17. A kolumny spiżowe w przybytku Pana, jak i podwozia, i spiżową kadź, która była w przybytku Pana, porozbijali Chaldejczycy i spiż z nich wywieźli do Babilonu. 18. Zabrali też misy, łopatki, szczypce, czasze oraz wszystkie przybory ze spiżu, służące do ofiar. 19. Dowódca straży

przybocznej zabrał także panwie, kadzielnice, kropielnice, garnki, świeczniki, miski i czasze ofiarne, wszystko, co było ze złota albo srebra. **20.** Co do obu kolumn spiżowych, jednej kadzi i dwunastu wołów spiżowych, które były jego podstawą, a które kazał sporządzić król Salomon dla przybytku Pana, nie można określić wagi wszystkich tych przyborów. **21.** Co do kolumn, to każda kolumna miała osiemnaście łokci wysokości, obejmował ją sznur na dwanaście łokci, każda miała cztery palce grubości, a wewnątrz była pusta. **22.** U góry miała głowicę spiżową pięć łokci wysoką, a na głowicy wokoło były plecionki i owoce granatu. Wszystko ze spiżu, a tak samo na drugiej kolumnie. **23.** A jabłek granatowych było dziewięćdziesiąt sześć z każdej strony, sto zaś jabłek granatowych było na plecionkach wokoło. **24.** A dowódca straży przybocznej zabrał Serajasza, arcykapłana, i Sofoniasza, kapłana zastępcę, i trzech odźwiernych. **25.** A z miasta zabrał jednego dworzanina, który był dowódcą wojska, i siedmiu mężów z najbliższego otoczenia króla, którzy znajdowali się w mieście, i sekretarza naczelnego dowódcy wojska, który zaciągnął do wojska ludność kraju, i sześćdziesięciu ludzi spośród ludności kraju, którzy znajdowali się w mieście. **26.** I zabrał ich Nebuzaradan, naczelnik straży przybocznej, i zaprowadził ich do króla babilońskiego, do Rybli. **27.** Król babiloński kazał ich chłostać i stracić w Rybli, w ziemi Chamat; i tak Juda został uprowadzony ze swojej ziemi do niewoli. **28.** Oto liczba ludzi, których Nebukadnesar uprowadził do niewoli: w siódmym roku trzy tysiące dwudziestu trzech Judejczyków, **29.** W osiemnastym roku Nebukadnesara osiemset trzydzieści dwie osoby, **30.** W dwudziestym trzecim roku Nebukadnesara uprowadził Nebuzaradan, dowódca straży przybocznej, siedemset czterdzieści pięć osób z Judy: wszystkich osób było cztery tysiące sześćset.

Ułaskawienie Joachina, króla judzkiego

31. Lecz w trzydziestym siódmym roku od uprowadzenia Joachina, króla judzkiego, w dwunastym miesiącu, dwudziestego piątego dnia tego miesiąca, Ewil-Merodach, król babiloński, w roku wstąpienia na tron ułaskawił Joachina, króla judzkiego, i uwolnił go z więzienia. **32.** I rozmawiał z nim życzliwie, i przyznał mu tron wyższy niż trony królów, którzy byli u niego w Babilonie. **33.** A Joachin zmienił swoje szaty więzienne i jadał stale przy stole królewskim po wszystkie dni swojego życia. **34.** A król babiloński zapewnił mu na stałe utrzymanie na każdy dzień aż do dnia jego śmierci, po wszystkie dni jego życia.